

Előszó

A Biblia a tanúságtétel könyve. Isten bizonyágtétele a világ felé, amely feljegyzi népe tanúságát az ő dicsőségéről az imádkozó egyház közös tanúságtételétől kezdve (1Móz 4:26) Énókh és Noé – általánosan elutasított – özönvíz előtti igehirdetésén át (Júd 14–15; 2Pt 2:5) a Jelenések könyvéig, amelyet János apostol írt, akit Patmosz szigetére száműztek „*az Isten beszédéért és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért*” (Jel 1:9).

Ez a bizonyágtétel gazdag és változatos: Isten más-más környezetből és korból származó emberei életükkel és beszédükkel tanúskodtak hívőknek és hitetleneknek egyaránt, és a szövetség Istenének tulajdonságait és szabadítását többféle szempontból mutatják be.

József milyen nagyszerű bizonyágot tett a hűségről és a meglegedettségről, amikor bátyjai eladták rabszolgának, majd az ura parázna felesége megvádolta, és olyan bűnért vetették börtönbe, amelyet el sem követett (1Móz 37, 39–41). Mózes és Áron bátran tanúskodtak a keményszívű Fáraó és udvara előtt (2Móz 5–12). A jerikói parázna Ráháb hite és tettei szintén nagyszerű bizonyágtétel (Józs 2; Zsid 11:31; Jak 2:25–26).

Ki feledkezhet el a moábita Ruth megindító kéréséről, amelyet anyósának, Naóminak mondott:

„Ne unszolj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert a hova te mégy, oda megyek, és a hol te megszálpsz, ott szállok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem” (Ruth 1:16).

Gondoljunk a zsidókra, akik a templomba vitték a termés zsengejével telt kosarakat örömmel és hálával megvallva, hogy Jehova megszabadította őket, és nekik ajándékozta az ígért földjét (5Móz 26:1–11). Emlékezzünk vissza a zsidó kislányra, aki a szíriai Naámán feleségének beszélt arról, hogy Istennek van ereje gyógyítani prófétája, Elizeus által (2Kir 5:3–4). A négy júdai ifjú kiváló tanú volt Nabukodonozor és pogány udvara felé, amikor hűségesek maradtak Isten törvényéhez, és szorgalmasak voltak a tanulásban (Dán 1).

Az Újszövetségben ha lehet, még erősebb a tanúság témája. Gondoljunk csak a benne említett legelső eseményekre: amikor Szűz Mária boldogan tesz bizonyoságot Erzsébetnek (Lk 1:46–56), a korábban néma Zakariás szájából elhangzó dicsőítésre (Lk 1:67–79), vagy arra, amikor a pásztorok mindenfelé hirdetik azokat, amiket azon a csodálatos éjszakán Betlehemben láttak és hallottak (Lk 2:8–20), vagy éppen a napkeleti bölcsek Heródes királyhoz szóló szavaira (Mt 2:1–2).

A János 1 többször is úgy mutatja be Keresztelő Jánost, mint egy olyan tanút, aki bizonyoságot tett Jézus Krisztusról (7–8, 15, 19–20, 32–34. v.; vö. 26–27, 29–31, 36–37, 40. v.). Az Úr nyilvános szolgálata alatt az ő követői bizonyoságot tettek Róla, így például a vakon született ember, aki éleselméjű válaszokat adott azoknak, akik kérdőre vonták (9:24–34); Zákeus, a fővámszedő, aki bőkezűen adakozott, és kárpótlást adott (Lk 19:8); a gyermekek a templomban, akik dicsőítették Dávid Fiát (Mt 21:15–16); a bűnbánó lator, aki erősen megfeddte bűntársát, és azt a szép kérést intézte Krisztushoz, hogy része lehessen az ő országában (Lk 23:40–42).

Az Úr Jézus, „*a világ világossága*” (Jn 8:12; 9:5) azért jött el a földre, hogy bizonyoságot tegyen az igazságról (Jn 18:37) igehirdetése, példázatai és csodái által, valamint az emberekkel való beszélgetései során, például amikor Nikodémussal beszélgetett éjszaka (Jn 3), vagy a samaritánus asszonnyal a kútnál (Jn 4). Mindez a kereszten bemutatott engesztelésében csúcspontot ér, valamint abban a *szép vallástételben*, amellyel „*bizonyoságot tett Ponczius Pilátus alatt*” (1Tim 6:13; vö. Jn 18:33–38). Krisztus sírjánál az asszonyok tanúi voltak a harmadik napon történt csodálatos feltámadásának (Mt 28:1–10).

Az apostolok különösen azután váltak a feltámadott Úr tanúivá (Csel 1:22; 2:32; 3:15; 4:33; 5:32), hogy a Szentlélek pünkösdkor kitöltetett (Csel 2), amint azt Krisztus korábban megígérte (Jn 15:26–27; Csel 1:8). A Cselekedetek könyve az apostolok, a próféták, az evangélisták, a pásztorok, a presbiterek, a diakónusok és a hívők, a hívő zsidók és pogányok, a fiatalok és idősek tanúbizonyosága a korai egyházban – akiket gyakran gyaláztak és üldöztek, de Jézus Krisztusban mindig győzedelmeskedtek.

Az Úr Jézusról olykor törvényszék előtt tanúskodtak, főként Pál, akit többször is kihallgattak a vallási és világi vezetők (Csel 22–26). Így még Rómába is eljutott, mert a császárhoz fellebbezett (Csel 25:11, 21, 25; 26:32; 28:19). A Bibliában nemcsak a szent angyalok tettek bizonyoságot sok fontos eseményről a szenteknek, hanem az apostolok – sőt az egyház – szenvedései is *látványosságul* szolgálnak az angyaloknak (1Kor 4:9).

Így a *bizonyoságoknak nagy fellege* vesz körül bennünket (Zsid 12:1), amely nemcsak az ószövetségi hívőkből (pl. Zsid 12:11) áll, hanem hozzátartoznak Istennek az újszövetségi

Írásokban szereplő gyermekei, valamint az apostolok utáni kétezer év egyházának keresztyénjei is.

A világ sok más részéhez hasonlóan a Brit-szigetek is felmutathatja a bizonyágtételek nemes történetét. Ide tartozik Szent Patrik az 5. századi Írországból, Wycliffe János, a 14. századi angol előreformátor, Robert Ferrar püspök, aki a walesi Carmarthenben szenvedett mártírhalált 1555-ben és a 16. század nagyszerű skót reformátora, John Knox.

Állítsuk melléjük az istenfélő lelkipásztorokat, a bölcs teológusokat, a hívő misszionáriusokat és az életerős keresztyéneket, akiket Isten ezeken a szigeteken támasztott, hogy bizonyágot tegyenek az ő üdvözítő igazságáról otthon és külföldön egyaránt. Így foglalja ezt össze az Úr az evangéliumi ígéletben: *„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Mert szíveddel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre”* (Rm 10:9–10).

Mindez éles ellentétben áll a *törvényszegés titkos bűnével*, amely már kétezer éve működik (2Thessz 2:7), és amely a bűn emberének eljövételéhez és az ő nagy hazugságához vezet, aki *„ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, a mi Istennek vagy istentisztelekre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát”* (2Thessz 2:4; vö. Jel 13:6). A legtöbben mégis követni fogják, és elvesznek Isten igaz ítélete alatt, *„mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét”* (2Thessz 2:9–12; vö. Jel 13:3–8).

A *British Reformed Fellowship* (BRF, Brit Reformátusok Közössége) a Szentlélek kegyelme által erősíteni és gyarapítani szeretné az istenfélő tanúkat és az igaz bizonyágtételt a Brit-szigeteken és távolabb is. Éppen ezért rendezte meg a BRF a 12. családi csendeshetét a az észak-írországi Down megye északi partjain fekvő Lorne House-ban ezzel a címmel: *Ti vagytok az én tanúim* (2012. július 28–augusztus 4.) A BRF most közzétette ezt a kiváló anyagot abban a könyvben, amelyet az olvasó a kezében tart. A címlapon a Blackhead világítótorony látható Antrim megye keleti partjain, ahová a lorne house-i konferencia résztvevői közül jónéhányan elszálltak az egyik kirándulás során.

Az 1. rész Herman Hanko és David Engelsma professzorok hat fő előadását tartalmazza, amelyekben megismerkedhetünk a bizonyágtételre való elhívással, valamint annak tartalmával és módjával, továbbá az egyház hivatalos bizonyágtételével és a hívők személyes tanúságtételével, amelyet szavaikkal és életükkel tesznek. Mivel két előadónk vasárnapi igehirdetési is nagyszerű témánkhoz kapcsolódik, ezeket is közzétesszük a 2. részben.

A 3. részben Martyn McGeown lelkipásztor, a Limerick Reformed Fellowship¹ misszioná-

¹Az észak-írországi Covenant Protestant Reformed Church írországi missziói gyülekezete volt Limerickben 2004

riusa *Missziói munka: az üzenet és a módszerek* című előadását olvashatjuk, amely a bizonyosság-tétel biblikus tanításának konkrét, gyakorlati alkalmazása. Ez az előadás eredetileg a 2012-es BRF családi csendeshéten hangzott el, és főleg azért tesszük itt közzé, hogy útmutatást és bátorítást adjunk másoknak is, akik a missziói munkában vagy kis gyülekezetekben szolgálnak.

A *Ti vagytok az én tanúim* Engelsma és Hanko professzorok ötödik könyve a BRF szerkesztésében. A további kiadványok: *Keeping God's Covenant (Isten szövetségének megtartása, 2006)*, *The Five Points of Calvinism (A kálvinizmus öt pontja, 2008)*, *The Work of the Holy Spirit (A Szentlélek munkája, 2010)* és *The Reformed Worldview (A református világnézet, 2012)*.²

Kívánom, hogy ezt a most megjelent BRF-könyvet imádságos szívvel olvasd, és indítsa fel a lelkedet a hűségesebb tanúságtételre. Egész szívünkben visszhangozzon Isten Igéjének itt bemutatott igazsága: „*Ti vagytok az én tanúim*” (Ézs 43:10)!

Angus Stewart

A BRF elnöke

és 2021 között. A fordító megjegyzése.

²Ez az öt könyv, valamint Hanko és Engelsma professzorok más írásai és egyéb kiváló, református könyvek, CD-k és DVD-k elérhetőek a Covenant Protestant Reformed Church könyvesboltjában: <https://cprc.co.uk/bookstore>. Engelsma és Hanko professzorok legtöbb művét a Reformed Free Publishing Association (RFPA, www.rfpa.org) adja ki az amerikai Jenisonban (Michigan).